

פרוטוקול מס' 38.

מישיבת ועדת הפנים שהתקיימה ביום ד'
ד' בסיון תשי"ב - 28.5.1952. בשעה 8.50.

משתתפים:

- י. ספיר - היו"ר
- ע. אסף
- ס. אדם
- ס. בנה
- י. בן-צבי
- ד. הכהן
- י. יסעיהו
- א. כהן
- א. סרי
- ס. מולסטשין.

מזמנים:

- י. רוקח
- מר דוטנברג - היועץ המשפטי של משרד הפנים.
- מר זילביגר - מטעם משרד המשפטים.

סדר-היום:

הסגן הדיון בהצעת חוק לתיקון פקודת העיריות
(מס' 2).

=====

היו"ר י. ספיר:

פותח את הישיבה.

ברקבל מברק מעיריית חיפה המבקשת להחיס את הדיון בהצעת חוק זו. בטעמים. אשיג להם, כי תוך שבועיים בהיה מוכנים להגיס את החוק למליאת הכנסת, אבל איננו יכולים להיום אהדאיים לגבי הריונים כמליאת.

אנו הגענו לסעיף 106(ב) - היתה הצעה למחוק פסקה זו; הצעה סניה - להסאיר את הטלים האלה כדבר נפרדו ואינו צר עונשים בקנס בלבד. חבר הכנסת בנה הוא סחציע למחוק פסקה 106(ב)(1) ולא להפנים אלמנט זה לחוק.

מר זילביגר:

הצעת הפסדה שלנך היא: לדרג את הצעות העונשים בסעיפים 106(ב)(2)(3) ולהסאיר כמו שהיא פסקה 106(ב)(1) ולקבוע עונש סמלי או קנס במוך, קנס בסיעור 100 ל"י.

ז. בבה:

לדעת, העונש המינימלי לא יסיג את מטרות, קנס קטן לא יסיג את מטרות. אם אדם מסרב למסור הודעה - אפשר להעריך אותו לפי ראות עיניה של ועדת הערכה. עליו לנהל את פנקסיו בצורה מסודרת כמו מעוטה זאת אותו אדם לגבי מסי מס האכנסה. כאשר יופיע אותם אדם למספט - הוא עתיד לומר, כי לא הזהירו אותו. אולם אם הדבר ייכתב בנוף החוק - יהיה הדבר ברור, אולם אני מציע למחוק סעיף 106(ב)(1) ובית-הדין יוכל לחייב את ההודעה הדרושה.

ה ח ל ט ה:

לקבל את הצעת מסדר המספטים ולדרג את הצעות העונשים בסעיפים 106(ב)(2) ו-3, ולהסאיר סעיף 106(ב)(1) כמו שהוא ולקבוע עונש סמלי או קנס במוך, קנס עד 100 ל"י.

הסתיונות לחבר הכנסת בבה:

היו"ר ז. ספיר:

אנו עוברים לסעיף 107(א), סעיף זה קשור בטעות סופר בלבד. הכוונה במלים "על דעת ועדת השומה", על-פי החלטת ועדת השומה. (מר זילביגר: הדבר נעשה בהסכמת ועדת השומה, זו היא החלטה פורמלית שאינה קשורה בהתנגדויות).

ש. פרלשטיין:

יש צורך שיהיו מינימום של העתקים, כדי שהאנשים יוכלו לדאוג את לוח השומה.

היו"ר ז. ספיר:

בסעיף 107(ב) נאמר, כי לוח השומה יימא במסדרי העיריה ובמקומות אחרים שתקבע ועדת השומה. אולם מסדרי העיריה יכולים להיות מפורזים בכל חלקי העיר, האם ועדת השומה יכולה להחליט באיזה מסדרי העיריה צריך להיות לוח השומה.

מר זילביגר:

מר רוטנברג מציע לכתוב: במסדר מזכיר העיר.

ז. בן-צבי:

אני מציע לכתוב: במקום גלוי ופתוח לציבור.

היו"ר ז. ספיר:

אני מציע להסאיר סעיף 107(ב) כמו שהוא.

ה ח ל ט ה:

להסאיר סעיף 107(ב) כמו שהוא.

היו"ר ז. ספיר:

אנו עוברים לסעיף 107(ג).

ה ח ל ט ה:

להשאיר סעיף 107(ג) כמו שהוא.

היו"ר י. ספיר:

אנו עוברים לסעיף 108(א). עיריית
ירושלים מציעה להשאיר את הנוסח הקודם.

סר זילביגר:

בחוק הקודם ניתנה אפשרות ערעור על
סוסת הזולת - דבר זה נחקק ובהצעת החוק
סלפנינו יכול האדם לערער רק ביחס לסוסת עצמו.

ע. אסף:

מה האפשרות הניתנת לאדם להנות מההנחה
לפי סעיף 103?

היו"ר י. ספיר:

אין זה סיידך לוועדת הסוסה, זה סיידך
לעירייה.

ט. בכה:

אני הייתי מציע לכתוב במקום המלים:
"היה הערער נוגע..." בצורה כזו שכל

אדם יוכל להבינם.

היו"ר י. ספיר:

יש ואנו אוטרים ליועצים המספטים להביא
לנו ביסוח סופי לאחר שהם ירדו לסוף
דעתנו. אולם אני כשלעצמי אינני מוצא כל פסול בניסוח סלפנינו. כל
התוספת שבאה לאחר המלים: "היה הערר נוגע..." - זוהי רק תוספת טכנית.
אולם היה כדאי שהיועצים המספטים יהיה בדבר ויביאו לנו ביסוח סופי.

ה ח ל ט ה:

על היועצים המספטים להביא ניסוח
סופי בקטר למספט "היה הערר נוגע..."

היו"ר י. ספיר:

אשר למספט: "מיום שנמסרה לו הודעה של
ועדת הסוסה בדבר אותו קטע מלוח הסוסה
הנוגע לו..." - האם יש הוראות ברורות בקטר לכך?

סר זילביגר:

כן! כפי שתקבע המועצה בחוק עזר - זהו
מוסד מספטי.

היו"ר י. ספיר:

בחוק הקיים, הרי את הערעור הראשון
מגיס האדם ללא כל אגרה. אם לאחר שהגיס
את הערעור במינסטנציה ראשונה, הוא בכל זאת מגיש ערעור נוסף למרות
שהערעור נדחה, כי הדבר מחייב גוף מספטי נוסף. כדי לאפשר לציבור להגיש
התנגדויות, הרי על ועדת הסוסה האורגינלית לעשות ניפוי של התנגדויות
רבות. אולם אם יסללו מן הציבור זכות זו ויהפכו זאת לתשלום, יבזלו
מן הציבור זכות אלמנטרית. הניפוי הראשון אינו כה מסוכן לוועדת הסוסה.

אנו מסכימים למחוק את הסעיף הקסוד
באגרה.

סר רוטנברג:

ה ח ל ט ה:

למחוק סעיף 108(ב).

אנו עוברים לסעיף 100. אותה זכות סיסנה
לכל תוסב קיימת גם לגבי העירייה.

היו"ר י. ספייר:

עיריית חיפה מציעה לכתוב במקום: "תוך
ארבעה עשר יום..." "תוך שלושים יום..."

ה ח ל ט ה:

לקבל את הצעת עיריית חיפה ולכתוב:
"תוך שלושים יום..."

אנו עוברים לסעיף 110.

היו"ר י. ספייר:

ה ח ל ט ה:

סעיף 110 נהקבל.

אנו עוברים לסעיף 111(א). נדמה לי, כי
הדבר טוב מאליו, כי העדור יכול להגיע
עד בית-הדין העליון, רק אם אין מבטלים אותו, טוב מאליו, כי אדם שלא
שרר - אינו יכול להיות "בעל דין", כש ההגדרה של סוסב זה היא קבועה.

היו"ר י. ספייר:

ברור, כי ועדת הסוסה היא גוף, הסאלה היא
אם ועדת הסוסה היא גוף ספטי, מה פרוס הדבר, סועדת הסוסה סופיעה, האם
יוסב-ראס הוועדה סופיעה?

ועדת הסוסה היא אינסטבזיה קודמת. העדור
צריך להיות מופנה לוועדת הסוסה וזו סאליטה
ליתן יפוי-כוח לעורך-דין של העירייה. ברור, סכל חברי העירייה אינם יכולים
להופיע, אלא רק אותו עורך-דין סקבל יפוי-כוח. אני סקבל את סלוא האחריות
לכך.

סר זילביגר:

היו"ר י. ספייר:

ברור, כי לא תצא כל תקלה אחרי הודעתו של
סר זילביגר, אם בחוק לא נאסר בפרוס אם
על ועדת הסוסה למנות מיסוה - הדבר טוב מאליו.

מהפרוס המלים: "סלנד כל בעל דין סאינו

סערער..."?

יסנם ספטים של סלוטה צדדים נגד סלוטה
צדדים אחרים, אבל רק אחד סהם הוא סערער
וכל סאר בין סהם תובעים או נתובעים, הרי בפועל הם אינן ססתתפים וכסובן
סאינם סערערים. ועדת הסוסה היא ועדה אדמינסטרטיבית ולאזרחים אין גיטה
חופסית אליה. על הוועדה האדמינסטרטיבית מרכיבים טריבונל הסומע את

סר זילביגר:

מר זילביגר:

טענות הצדדים ומכריע. על החלטות הסניף הנ"ל מביטום צעדי דואר נגד כניסת
עצמו; כטם שאין מביטום צעדי נגד כניסת הדיון המסודר, אלא נגד בית-
הדין הגבוה לצדק.

תיו"ר י. ספיר:

הענין ברור, מאחר שאוסייה של הוועדה המספטית
בסניף נובל - זה מספיק.

את התקון בלוח ועדת השומה יתקן מיד
יושב ראש ועדת השומה ומאשר זאת בהחלטת ידו ויהיה צורך להביא זאת
לידיעת ועדת השומה.

תיו"ר י. ספיר:

אנו עוברים למעיף 112(א), היו כאן מספר
הערות. במעיף 112(א) (4) במקום המלים "כל

מגדש" לכתוב: "כל נכס".

ה ח ל ט ה:

לכתוב במעיף 112(א) (4) "כל נכס"
במקום המלים "כל מגדש".

תיו"ר י. ספיר:

במעיף 112(א) (4) מדובר על תוספת. אולם,
נניח, שהיה מגדש שהשתרע על סטח של 3
דונמים וחילקו אותו ל-3 מגדשים, אין אומרים כאן צריך למחוק את המגדש
האחד ולרשום 3 מגדשים?

מר זילביגר:

דבר זה טוב מאליו.

ט. ב. ג.:

נניח, שבית עומד רסק, חרי צריך לראות את
תאריך כניסת הדיירים לבת וזה צריך להיות

גדמ התוספת.

מר רוטנברג:

במעיף הגדרות פרוטו של בנין הוא - כל
עוד הוא איננו תפוס, אין זה בגדר בנין

ואי-מפטר עדיין להוסיף זאת.

מר זילביגר:

תאריך התוספת הם בהתאם למעיף 112(ה)

תיו"ר י. ספיר:

נדמה לי, כי הדברים ברורים ובעיקר מאחר
שהחלטנו לכתוב "כל נכס".

אנו עוברים למעיף 113. בהתאם לכך יחולקו
הסינוניים לקראת שנת הכספים הבאה ולא לקראת אותה שנת כספים, כאן רוצים
לחייב את העירייה ואת ועדת השומה למסודר הודעה על כך מדי שנה, לא יאוחר
מחודש ספטמבר.

מר זילביגר:

אין זו זכות ערעור, אלא זכות בקורת במקרה
שחלו שינויים.

ה ח ל ט ה:

ועדת השומה תפרסם לא יאוחר מ-15 באוקטובר
על זכות הערעור.

מר זילביגר:

כאשר האזרח מגיש את ערעורו בחודש
אוקטובר, הערעור ימצא את
תיקונו בחודש אפריל בשנה הבאה. במלים "הועדה תבקר את לוח השומה"
בפקודת הפירושים נאמר, כי על הפקיד לעשות את עבודתו במהירות וביעילות
המכסימלית. סעיף 113(ג). לדעתי אין לכתוב, כי יש להגביל את הזמן
משום שאין זה נאה.

היו"ר י. ספיר:

אנו עובדים לסעיף 114.

מר זילביגר:

עיקרון זה מקובל בכל השטחים.

מר רוטנברג:

עדיין לא קרה מקרה שאדם הגיש ערעור
ובינתיים התחיל לשלם.

היו"ר י. ספיר:

אנו עובדים לסעיף 114.
עלי לציין סנסיוני, כי קשה לדייק
בדשויות המקומיות בתשלום הקנס ועל חשבון איזה חוב הקנס.

ש. פרלקסין:

התשלום הוא באופן טבעי על חשבון החוב
היסן.

היו"ר י. ספיר:

עיריית חיפה מציעה, כי במקום שתשלום
הקנס יהיה 20% מסכום הפיגור, הרי היא
מציעה שהוא יהיה 10% ו-0,5%. במידה שהחוב ותיק יותר משלמים סכום
גדול יותר לעירייה.

ע. אסף:

אני מציע למחוק את סעיף 114(א), כי
אין לעודד אי-תשלום מס.

ש. בבה:

לדעתי, יש להחמיר לגבי מסלם המסים
הפסיבי שאינו רוצה לשלם מסים. אולם ישנם
אנשים אחרים - והם הרוב - שאינם יכולים לשלם את המסים. הרי לצבי סוג
זה אין עושים כל הגבלות. על העירייה להבדיל בין שני סוגים אלה. לדעתי,
יש להגביל זאת עד ל-50%, ובמקרה השני - יש לתת דעות לדשויות המקומיות
בהתאם לאיזה אחוזים הן רוצות לפעול
לבחור

ה ח ל ט ה:

כי אינם יכולים להצטרף 50% על מס של 50 או
80 ל"י לחודש.

היו"ר י. ספיר:

אנו עובדים לסעיף 114(ב), האם זה
איסור חד-פעמי של קנס הפיגורים?

היו"ר י. ספיר:

אשר : לסעיף 114(ג), הרי ישנם אנשים המציעים למחוק סעיף זה כדי שלא יהיה צורך בהודעה בכתב. הכוונה למליץ "את חירוב" לא החד-פעמי.

מר רוטנברג:

אני מוכן לקבל זאת ולמחוק.

מר זילביגר:

האזרח אינו חייב לשלם אם לא במסרה לו הודעה. יש להודיע לאזרח רק כאשר הוא נדרש

לשלם.

היו"ר י. ספיר:

הרי יש לצטח את הסעיף בצורה כזו, שהקנס לא יחול אלא רק אם נתקיימה חובת ההודעה

בכתב.

י. רוקח:

לדעתי, אין להכניס פרטים כאלה לחוק. יש להשאיר זאת לתקנות שתהיינה באישור

שר הפנים.

מר זילביגר:

פקודת העיריות מפורטת מדי. לפי שעה אין נתונים בתוך מסגרת זו, אשר היא היסוד

לעצם הטלת התשלום.

היו"ר י. ספיר:

אני הייתי מציע למחוק את המלים "המפורטת את חירוב".

מר רוטנברג:

אחת לשנה יש להודיע לאזרח, כי עליו לשלם מס.

ע. אסף:

יש להודיע לאזרח שעליו לשלם מס בשיעור מסוים ואם תוך 6 חדשים הוא לא ישלם - עליו לדעת שהוא חייב בקנס מסוים. כזה יצאנו ידי חובת ההודעה.

היו"ר י. ספיר:

אני מסתפק בדרך הפרסום. אנה עוברים לסעיף 114(ד).

מר זילביגר:

אין דבר זה קשור בחובת הודעה מוקדמת.

י. רוקח:

עיריית חל-אניב ביטלה את ענין הגובים. אולם אינני יודע מדוע יש לשלוח לאדם בכל פעם הודעה. עליו להזהר ולדעת, כי אם לא ישלם מסים בהתאם לחוק - יוטל עליו קנס. לדעתי אין כל טעם בענין של 0,5%.

ש. בבה:

אני הייתי מציע למחוק דבר זה.

היו"ר י. ספיר:

הנוסחה הקיימת של הצעת החוק היא שיוטל קנס של 20% או קנס בשיעור של 10% בצורה 0,5% של הפיגור וכתבאי ששיעור זה לא יעלה על 50%.

ה ח ל ט ה

להסמיד את הנוסח הקיים בהצעת החוק.

הסתייגות לחבר הכנסת גבה.

עתה עלינו להחליט בקשר למלים "לחייב בקנס במסדה הודעה בכתב המפורטת את חיובו".

היו"ר י. ספיר:

י. רוסק:
הפרוצדורה היא זו: קיימת ועדה של המועצה אשר היא מקבלת את הערעורים ובודקת את מצב הדברים. יש והאזרח היה באבל, או נפקד מהסקום. לאחר הבדיקה היא מביאה זאת לאיסור. לכן דעתי היא שטוב יותר שאחוז הפיגורים יגיע עד 20%.

היו"ר י. ספיר:
ישנה הצעה למחוק את המלים "לחייב בקנס במסדה הודעה בכתב המפורטת את חיובו".
יש המציעים לכתוב: "לחייב בקנס במסדה הודעה".

ה ח ל ט ה

למחוק את המלים "המפורטת את חיובו".

הסתייגות לחבר הכנסת אסף.

היו"ר י. ספיר:
אנו עוברים לסעיף 114(ה). יכולות להיות שתי הנחות: (א) המועצה יכולה להעביר את הסמכות לגוף מצומצם יותר, (2) המועצה רשאית לבחור בוועדות.

מר רוטנברג:
המועצה יכולה להחליט שהחלטת הוועדה לא צריכה לבוא למועצה.

מר זילביגר:
אם יכתב, הרי יהיה ברור, כי המועצה או הוועדה שתבחר על-ידה רשאית להחליט.

ה ח ל ט ה

לקבל את הצעת מר זילביגר.

היו"ר י. ספיר:
אנו עוברים לסעיף 117. היתה הערה, כי יש לקחת בחשבון גם הנחת צינורות מים.

ה ח ל ט ה

יש לכלול בנוסח זה גם הנחת רשת מים.

ד. הכהן:
אני מציע שהמעודה תהא חתומה בידי דאס העירייה או גזבר העירייה.

ס. בנה:

לא קיים בסום חוק מוסד כזה, בסם
גזכר העיריה.

מר זילביגר:

ישנו סעיף 52 האומר, טראש העיריה רשאי
להעביר את תפקידיו לסגניו, או באיסור

המועצה גם לעובדי העיריה.

היו"ר י. ספיר:

ישנה הערה המציעה לכתוב: "כל החובות
המגיעים לעיריה טאט הנכס" ולא "כל
החובות המגיעים לעיריה טאט בעל הנכס". ברור, כי דבר זה איננו כולל
את הארנונות הכלליות טאטם חייב בכס שהוא גר בו כמחזיק.

ס. בנה:

אני מציע למחוק את פהספת "בעד ארנונות
הרכוס, ולכתוב" סיס לחביא תעודה טראש
העיריה סכל החובות סולקו בטילואם" ואין צורך לפרט את כל הדבר הזה.

מר זילביגר:

בהצעה המקורית כתוב היה "אותו הבעל",
ואם הוועדה תקבל החלטה על כך נוכל
לטנות זאת, שהכוונה היא רק ביחס לאותו הנכס.

ה ח ל ט ה

לקבל את הצעתו של מר זילביגר.

מר זילביגר:

סעיף 118 בוטל, זהו סעיף בקטר
להפחתת הסם, דבר זה הוכנס בסעיף

103.

מר רוטנברג:

בסעיף 119 נסאד. חכוונה היא, אם
סיסהו חדל להיות הבעל, חייב להודיע

על כך.

היו"ר י. ספיר:

אנו עוברים לסעיף 120.

מר רוטנברג:

סעיף זה מדבר רק על המחזיק ולא על
בעל הרכוס. אם בית נהכס הוא הופך
להיות פטרס. אם ההודעה על בית טבהרס טלווה תעודה פטר העיריה,
יכולה להיות טרירות טסוויסט פטר בעיריה או ראש העיריה.

י. דוקח:

יס זבית בלזוק זבעל הרכוס אינו
רנצה לתקנו, כדי להיפטר מהטכנים,
באופן כזה הוא גם פטור מטסים. אולם אם הוא אינו רנצה לתקן -
על העיריה לעשות זאת והוא לא יסלם טסים אם טינום ההודעה הוא פטור
מטסים.

מר רוטנברג:

הוא פטור מטסי בית, אך חייב בטסי
המגרס.

מר זילביגר:

כוונת הסעיף הזה היא רק לגבי המחזיק.

ט/מ/מי

ה ח ל ט ה

לקבל את סעיף 128 שהיה בנוסח הקודם.

מצד הכנסת רוקח ביקש להוסיף בפני
הוועדה ולספור לנו פרטים בקשר לחוק

היו"ר י. ספיר:

זה.

י. רוקח:

מאחר, שיש לי בסיון בהנהלת עיר
בבעניני מסים חשבתי כי אוכל לעזור
לכם בקבלת החלטות בכמה נקודות. זה סנים רבות, לפחות 20 קטנה שהמועצה
סלנו קבעה שם החדר יסמס תורם העיקרי להטלת המס על האזרח. היה
זה בימים כאשר היה שפל בשכר דירה. לא החדר הוא הקובע את כוח התשלום
של האדם, אלא האסור שהוא גר בו. הטיפורים שהעיריה עושה גם בערך
בפרופורציה לסירות שהיא בותבת, כמו סירותי הנקיון ועוד, אבל לא
סירותים מסלכתיים. אינני יכולים להטיל על אדם כסוי סירותים
מסלכתיים. יש ואדם גר במקום טוב יותר, ופרנסתו קטנה יותר, אך הוא
גר קרוב למקום עבודתו. יש והאדם אינו מוצא דירה במקום אחר. הוא
מצא חדר, מטבח וסירותים מסותפים דווקא במקום זה. הוא סכר את
החדר בצפון תל-אביב, והיום התפתח אזור זה וסללו סם כבישים, אין
זו אסמתו שהסביבה התפתחה, אם כי דבר זה יכול להיות פרופורציונלי
לאורך החדר, גודלו וטיבו. כל האזור גדל וסקבל סירותים רחבים יותר.
אינני חושב שיש צורך אלבתוספת על מס ההכנסה כדי לכסות את הוצאות
החינוך של העיריה. אני הייתי רוצה שהמססלה תפריט סכום זה לעיריה,
סרם הגענו לסלב זה, אולם מוטב היה תוספת של מסים מאשר לא לקיים
את החינוך. אינני חושב שזוהי ההסקפה הנכונה לקחת תוספת של מס
בהתאם לגודל ההכנסה בסו, מאשר לקחת לפי חדר. הלא העיריות הן סצריכות
לכסות את ההוצאות עבור סירותים. לדעתי אין זה צודק סקובעים את
החדר האובייקט העיקרי להכנסתה של העיריה.

אינני חושב שאנו צריכים להגיע למצב
סיטילו מס על כל חלון ועל כל דלת. אין להטיל מס דווקא על דירה
נאה או פרווחת. לדעתי, אחד הפגמים הסובצאליים הם הצפיפות והיא
מורסת את המוראל וכל רגש חברתי. מספחה בעלת 5 או 6 נפסות הגרה
בחדר אחד סוכרחה לדחוק את הילדים לצאת סחוץ לכללי-הבית ולהיות
לעבריינים. יש להרחיב עד כמה סאפשר את ספעל הסיכון. לדעתי אין
להעריך את החדר לפי מקומו, טיב הבנין וגודל הבנין - זהו דבר הסתנגד
להסקפת הסוציאלית. האדם העובד זקוק לדירה סתאית, ואין להכות
אותו על-ידי מסים גבוהים. אנו קבענו, כי לא סכר הדירה המסטי הוא
הקובע, אלא חילקנו את העיר לאזורים וקבענו זאת לפי סכר דירה ססועב
לגבי בנינים חדשים. אנו לא הלכנו בהתאם לסלה היבסה של החוק.
אם רוצים לקבוע את הדברים בהתאם לטיב הבנין - דבר זה יצור קוסי
עצום, ובעיקר בערים הגדולות. אם אנו סתנגדים לחלוקה של אזורים,
לפי סכר דירה ססוער, הרי אני סתנגד לכך שלא יהיה סכנה מסותף לכולם
לאחר סייקבעו האזורים. יש ובאזור ססויים מוצאים בית
ססוכלל ונאה ולידו בית יסן. לסעסה בכל אזור ואזור יהיה דברים כאלה
אשר יכבידו. לדעתי יש לעסות את הטכניקה של המסים פסוטה יותר, כי
סבר זה עולה בכסף רב בעיריות, והדבר עלול לחסוך בסף לעיריות וגם
למסלם המסים. לדעתי, יש להסאיר לעיריה לקבוע את האזורים לפי
הבנתה. לדעתי, המס המסלם לעיריה צריך להיות מסותף לכל תוסבי
העיר, צריך להיות סכנה מסותף, כלומר יש לסלם אחוז ססויים מסכר
הדירה סקבע לאזור זה. אם יסתנו פני הדברים באותו מקום, יש לקבוע
תוספת ססויים. על כן אני מציע סקביעת האזורים בצורתם המקיפה
תהיה בהתחשב עם כל הגורמים של הריחוק מן הטרכו ועוד, המועצה תוכל
לקבוע את הטכניקה על-ידי הגדלת סכר הדירה המתקבל לאזור זה וכן
תוספת של אחוז ססויים, כתוספת של הטעסה המתחלקת על האזור כולו.
מכל מקום, צריך להיות דבר מסותף אחד. לדעתי צריך להיות סכר דירה
ססוער, אבל לא סכום הכסף שהאדם מקבל.

היו"ר י. ספיר:

הצעת החוק הזאת קובעת שהדירות בעיר תתחלקנה על יסוד כטה וכמה קטיגוריות, כלומר חדר ודירה נחשב על קטיגוריה מסויימת ועליו יסלם סכום מסויים, על קטיגוריה אחרת - יסלם סכום אחר. ההצעה חסניה היא שכל הדירות סקבלות בסופו של דבר יסמן והוא החדר בסכום ובקורות, ועל יסוד הערכות מוקדמות של אזור זה או אחר. בפני מועצת העיר יסנו התקציב, והיא קובעת את ההכנסות מן המסים. ועדת הסומה מציעה לסועצה סכום כולל של בקורות - בצורה כזו תהיה חלוקה צודקת של הסוואת הדירות הסוננות ולכל דירה תיחנן קטיגוריה עם אות מסויימת. אם נניח, כי על העיריה לקבל מהמסים 20% פירושו של דבר שמדירה מסויימת עליה לקבל מס מסויים. אבל היא קובעת מכנה אחד מסותף.

א. נתון:

מה הקשר בין האזורים הסוננים במקרה זה?

י. דומק:

הצדק בחלוקת המסים אפי עוסה באזורים בסומה אינדיבידואלית. אחר כך אפי ססוף במעטטה זו את היתר, כל אז אפי רואה את אשר נתון לעיריה בסנה זו, סאם לא. כן לא נוכל לעסות דבר.

ב. חנוני:

לדעתי, עסנם גימוקים דווקא לטובת הצעת החוק הזו. הניסוק הציבורי הוא - המעריך, אז ועדת הסומה רואה לארכייהכל דירה, כל בעל דירה ואופרת לו סעליו לסלם סכום מסויים. בצורה כזו יס מקום לסווא-פנים. אולם אם קחבעים קטיבוריות, ועדת הסומה רואה לפני דבר עובדתי. ואחר כך אליה לסבץ אחת ולתמיד את המקום נתון הקטיגוריה.

היו"ר י. ספיר:

לדעתי, קיימת אפשרות של הפליה בסני המקרים.

מר רוטנברג:

נדמה לי שיסנה סתירה בדברי חבר הכנסת רוקח. גם הצעת החוק אינה אוסרת שהדירה היא סודד לקביעת המס. אין הבדל אם אדם בר בדירה עם מים חמים או בדירה אחרת לגבי הסירות שהוא סקבל מן העיריה. הוא צריך לסלם את המס בהתאם לסירות, לדעתו זהו קנה הסידה הצודק ביותר. כלומר, כל מי סגד באותו אזור סקבל אותם הסירותים, צריך לסלם סכום מסויים - זהו הצדק. אין לגבות את המס בהתאם להכנסה.

י. דומק:

הנטייה סלכם היא לכסות את המסים על-ידי מס חדר.

מר רוטנברג:

נניח סאדם בר בדירה קטנה, או בבית קטן סבבנה לפני 20 סנה, ובאותו אזור יסנו בית סבבנה לפני סנה, לסה אותו אדם סגד בית הקטן צריך לסלם פחות מסים אם הוא סקבל אותם הסירותים. באנגליה החליטו עתה לבטל את המסים הצטודים לסכר הדירה.

צ. אסתי:

סני הכנסת רוקח אשר בדבריו סלא החדר צריך להיות הבסיס לקביעת גובה המסים של האדם המסלם. אולם איננו צריכים להעניס אדם הגר : ברוחה, לא הסודד של הצפיפות הוא הגורם, אלא החדר צריך לסמס את הבסיס למסים.

י. רוקח:

בטייתו של מסדר הפנים היא סמס זה
יכסה את רוב רובן של ההוצאות.
להנחה זו אני מתנגד. לדעתי הסס צריך לכסות את הסירותים הפרופורציונאליים.
יסנם בתים שניבנו לפני 20 שנה ולידם נבנה עתה בית חדש, קיימת
אפשרות של סמס גם בתוך האזור. אני יודע על העוול שנעשה בטכונת
בורדיה. על כן אני רוצה להטיג צדק וסחפס מכנה מסותף.

ט. נבנה:

במה נבוללת הסיטה החדסה סזו הקיימת
כיום בעיריות?

היו"ר י. ספיר:

ההבדל הוא בהפרדה שבין בעל הנכס
למסחזיק. אשר לענין הנקודות -
זוהי שאלה הנוגעת לעצם הגישה של המועצה להטלת הסס. חבר הכנסת רוקח
טוען, ואני מצטרף לדעתו, כי קביעת מסכום המוסל על סוג זה של מס
בצורה של הטלת אחוז גם מסכר הדירה הנומינאלי, כי הסכום הכולל של
סכר הדירה הוא אחוז מן הסכום הזה. סיטה זו גם נוחה יותר לגיטתה
של המועצה, מאשר להחליט על סוגי הסס היסר בקטיגוריה זו או אחרת.
ולדת הסוסה, כאשר היא מסבאת את הדירות, היא יכולה לטעות. אולם
המועצה בהחליטה על סכום מסויים, על אחוז מסויים של הסכום, אין
לפניה אנשים פרטיים אשר ביחס אליהם אפשר לטעות. ההנחה היא שלא
רק המספר של עצם הסירות, אלא גם ערכו של הנכס גורם לכל מבנה התקציב
של העיריה. אם אדם גר באולם גדול, הוא יתרנם לסירותי העיריה יותר
מאשר ארבעה חדרים, מפני שהוא תופס סטח מסויים. העיריה היא שהקיימת
וטיידרה את הסירותים הסונים לציבור והתוסב נהנה סזה. ייתכן וסוסב
סהסיבון יהיה כצורת נקודות והמועצה תתיחס לבעיית התקציב ולא לבעיית
הסירותים והצדק הסוציאלי.

י. רוקח:

יש להסאיר את האפשרות בידי העיריה
לבחור בדרך בה תלך. והנטיין יראה

כיצד יפעלו הדברים.

סר רוטנברג:

מסדר הפנים מתנגד לתת חופס לעיריות.
אנו רוצים לסנות את הסיטה הקיימת. אנו
רוצים לבטל את סס החדר ולהפוך זאת לסס איסי. סיטה זו היא באישורן של
סר הפנים.

א. כהן:

מאחר שחבר הכנסת עורך את הבעיה, כדאי היה
לדון על העקרון בוועדת מסנה.

ד. הכהן:

נדמה לי, כי ביום ג' נוכל לסכם את הדיון
מאחר שיש לנו הסתיגויות טעמט.

היו"ר י. ספיר:

אני סוכן לקבל את הצעתו של חבר הכנסת כהן.
אני רק מציע לכם לחזור ולסקול את הצעותי.
יש להודיע למזכירות הכנסת, כי יש להכניס
חוק זה בסדר-יום של הכנסת.